

อนุสัญญารอตเตอร์ดัม

ว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตราย

และสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ

ภาคีของอนุสัญญานี้

รับรู้ อันตรายของสารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่าง

ประเทศ ต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

รำลึกถึง บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของคำประกาศริโอ (Rio Declaration) ในเรื่องสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา

และบทที่ 19 ของแผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) ในเรื่องการจัดการสารเคมีมิใช่อันตรายต่อ

สิ่งแวดล้อม รวมถึงการป้องกันการค้าผลิตภัณฑ์ที่มีพิษและเป็นอันตรายในระดับระหว่างประเทศ

จำได้ ถึงงานที่โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) องค์การอาหารและเกษตรแห่ง

สหประชาชาติ (FAO) ได้กระทำลงไปในเรื่องกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าโดยสมัครใจ ซึ่งได้ประกาศไว้

ในแนวทางของ UNEP ฉบับแก้ไข ณ กรุงลอนดอน สำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารเคมีในการค้าระหว่างประเทศ

ของ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “แนวทางฉบับแก้ไข ณ กรุงลอนดอน”) และจรรยาบรรณระหว่างประเทศของ FAO ใน

เรื่องการจำหน่ายและการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “จรรยาบรรณระหว่าง

ประเทศ”)

พิจารณา สภาพการณ์และความจำเป็นโดยจำเพาะของประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่เศรษฐกิจอยู่

ในระยะเปลี่ยนผ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถในการจัดการ

สารเคมี รวมถึงการถ่ายทอดเทคโนโลยี การให้ความช่วยเหลือทางการเงินและทางเทคนิค และการส่งเสริม

ความร่วมมือในหมู่ภาคีสมาชิก

ซึ่งถึง ความต้องการของบางประเทศในการรับรู้การเคลื่อนย้ายสารเคมี รับทราบว่า ควรมีการส่งเสริมวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ในการจัดการสารเคมีในทุกประเทศ โดยมาตรฐาน ความสมัครใจที่อยู่ในจรรยาบรรณระหว่างประเทศ และจรรยาบรรณของ UNEP เกี่ยวกับการค้าสารเคมีระหว่างประเทศมีความต้องการที่จะ ประกันว่าสารเคมีอันตรายที่ส่งออกจากที่ใดที่หนึ่งจะได้รับ การบรรจุหีบห่อและติดฉลากด้วยวิธีการที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม โดย สอดคล้องกับหลักการของแนวทางฉบับแก้ไข ณ กรุงลอนดอนและจรรยาบรรณระหว่างประเทศ

รับทราบว่า นโยบายการค้าและนโยบายสิ่งแวดล้อมควรสนับสนุนซึ่งกันและกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

เน้นย้ำว่า ไม่มีสิ่งใดในอนุสัญญานี้ที่สามารถตีความไปในทางที่สื่อว่ามีการเปลี่ยนแปลงสิทธิและหน้าที่ของภาคี ซึ่งอยู่ภายใต้ข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีอยู่แล้วเกี่ยวกับสารเคมีในการค้าระหว่างประเทศ

มีความเข้าใจว่า ข้อบรรยายข้างต้นนั้นไม่ได้ประสงค์ที่จะให้เกิดลำดับชั้นของความสำคัญระหว่างอนุสัญญานี้กับข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นๆ

มุ่งมั่น ปกป้องสุขภาพของมนุษย์ รวมถึงสุขภาพของผู้บริโภคและคนงานและสิ่งแวดล้อมจากอันตรายของสารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ

ได้ตกลงกันดังนี้

ข้อ 1

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ คือการส่งเสริมความพยายามร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกันในหมู่ภาคีในเรื่องสารเคมีอันตรายบางชนิดในการค้าระหว่างประเทศเพื่อปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากอันตรายของสารเคมี และเพื่อส่งเสริมการใช้สารเคมีอย่างไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม โดยการอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของสารเคมี โดยการแจ้งให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจระดับชาติได้ทราบถึงการนำเข้าและส่งออก และการกระจายข่าวการตัดสินใจไปในหมู่ภาคีสมาชิก

ข้อ 2

คำนิยาม

เพื่อจุดมุ่งหมายของอนุสัญญานี้

- (ก) “สารเคมี” หมายถึง สารทั้งที่เป็นสารเดี่ยวหรือสารผสม หรือจัดทำขึ้นมา ผลิตขึ้นมาเอง หรือได้จากธรรมชาติ แต่ไม่รวมถึงสิ่งมีชีวิต สารเคมีในคำนิยามนี้ประกอบด้วยสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ (รวมถึงสูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง) และสารเคมีอุตสาหกรรม
- (ข) “สารเคมีต้องห้าม” หมายถึง สารเคมีซึ่งถูกจำกัดการใช้ประเภทเดียวหรือหลายประเภท โดยมาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้าย เพื่อปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมโดยรวมถึงสารเคมีที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ครั้งแรก หรืออุตสาหกรรมได้เรียกคืนจากตลาดในประเทศหรือถอนผลิตภัณฑ์นั้นออกจากการพิจารณาให้ใช้ภายในประเทศและมีหลักฐานแน่ชัดว่าการกระทำเช่นนั้นจะมีจุดมุ่งหมายเพื่อปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม
- (ค) “สารเคมีที่ถูกจำกัดการใช้อย่างเข้มงวด” หมายถึง สารเคมีซึ่งถูกจำกัดการใช้ในประเภทเดียวหรือหลายประเภท โดยมาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้าย เพื่อปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม แต่ยังไม่อนุญาตให้ใช้ในงานบางประเภทได้ โดยรวมถึงสารเคมีสำหรับการใช้งานทุกประเภทซึ่งไม่ได้รับการอนุมัติ หรือทางอุตสาหกรรมได้เรียกคืนจากตลาดในประเทศหรือถอนผลิตภัณฑ์นั้นออกจากการพิจารณาให้ใช้ภายในประเทศ และมีหลักฐานแน่ชัดว่าการกระทำเช่นนั้นจะมีจุดมุ่งหมายเพื่อปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม
- (ง) “สูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง” หมายถึง สารเคมีซึ่งอยู่ในสูตรสำหรับการทำสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรงโดย

สังเกตได้ในระยะเวลาอันสั้น หลังจากได้รับสารนั้นเข้าไป

(จ) “มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้าย” หมายถึง การดำเนินมาตรการของภาคีซึ่งไม่จำเป็นต้องมีการดำเนินการใดๆ ต่อไปอีก จุดประสงค์ของการดำเนินมาตรการดังกล่าวคือ เพื่อห้ามใช้ หรือจำกัดการใช้อย่างเข้มงวดต่อสารเคมี

(ฉ) “การส่งออก” และ “การนำเข้า” หมายถึง การเคลื่อนย้ายสารเคมีจากภาคีหนึ่งไปสู่อีกภาคีหนึ่ง การกระทำด้านการนำผ่านเพียงอย่างเดียวไม่อยู่ในคำจำกัดความ “การส่งออก” และ “การนำเข้า”

(ช) “ภาคี” หมายถึง รัฐหรือองค์การเพื่อการบูรณาการทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคที่ให้ความยินยอมที่จะปฏิบัติตามอนุสัญญาและให้อนุสัญญามีผลบังคับใช้ต่อตน

(ซ) “องค์การเพื่อการบูรณาการทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค” หมายถึง องค์การที่ประกอบไปด้วยรัฐอธิปไตยของภูมิภาคใดๆ ซึ่งรัฐสมาชิกได้มอบอำนาจในการจัดการเรื่องต่างๆ ซึ่งอยู่ในขอบเขตของอนุสัญญานี้ให้แก่องค์การ โดยที่องค์การจะต้องได้รับมอบอำนาจตามระเบียบข้อบังคับของตนให้สามารถลงนาม สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ หรือภาคยานุวัติอนุสัญญา

(ณ) “คณะกรรมการพิจารณาทบทวนสารเคมี” หมายถึง องค์การเสริมซึ่งได้รับการอ้างอิงถึงในวรรค 6 ข้อ 18

ข้อ 3

ขอบเขตของอนุสัญญา

1. อนุสัญญานี้ใช้กับ

- (ก) สารเคมีต้องห้ามหรือที่ถูกจำกัดการใช้อย่างเข้มงวด
- (ข) สูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง

2. อนุสัญญานี้ไม่ใช้กับ

- (ก) ยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
- (ข) สารกัมมันตภาพรังสี
- (ค) กากของเสีย
- (ง) อาวุธเคมี
- (จ) ผลิตภัณฑ์ยาที่ใช้กับคนและสัตว์
- (ฉ) สารเคมีผสมอาหาร
- (ช) อาหาร
- (ซ) สารเคมีที่มีปริมาณอยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมในกรณีที่มีการนำเข้า
- (1) สารเคมีที่ใช้ในการวิจัย หรือวิเคราะห์ หรือ
- (2) กรณีบุคคลเป็นผู้ใช้ในปริมาณที่เหมาะสมต่อการใช้งาน

ข้อ 4

การแต่งตั้งตัวแทนผู้มีอำนาจของรัฐ

1. แต่ละภาคีจักต้องแต่งตั้งตัวแทนหน่วยงานเดียวหรือหลายหน่วยงานก็ได้ โดยตัวแทนดังกล่าวจักต้องได้รับมอบอำนาจให้ทำหน้าที่ในการบริหารตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา ในนามของรัฐหรือเพื่อรัฐที่แต่งตั้งตน
2. แต่ละภาคีจักต้องดำเนินการให้ตัวแทนผู้มีอำนาจของตนได้มีทรัพยากรอย่างเพียงพอในการปฏิบัติภารกิจของตนอย่างมีประสิทธิภาพ
3. แต่ละภาคีจักต้องแจ้งรายชื่อและที่อยู่ของตัวแทนผู้มีอำนาจของตนต่อสำนักเลขาธิการภายในไม่เกินวันที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้แก่รัฐนั้น แต่ละภาคีจักต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงรายชื่อและที่อยู่ของตัวแทนผู้มีอำนาจของตน

ต่อสำนักเลขาธิการในโอกาสแรก

4. สำนักเลขาธิการจักต้องแจ้งในโอกาสแรกแก่ภาคีทั้งหลายว่าตนได้รับแจ้งตามความในวรรค 3

ข้อ 5

กระบวนการสำหรับสารเคมีต้องห้ามหรือที่ถูกจำกัดการใช้อย่างเข้มงวด

1. แต่ละภาคีที่ได้ใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้าย จักต้องแจ้งการใช้มาตรการดังกล่าวของตนต่อ

สำนักเลขาธิการเป็นลายลักษณ์อักษร การแจ้งดังกล่าวต้องกระทำโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยต้องไม่เกิน 90 วัน

หลังจากวันที่มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายมีผลบังคับใช้ และจะเสนอข้อมูลตามภาคผนวก I (ถ้ามี)

2. แต่ละภาคีจักต้องแจ้งต่อสำนักเลขาธิการเป็นลายลักษณ์อักษรในวันก่อนสัญญาจะมีผลบังคับใช้ต่อภาคีนั้น

ถึงมาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายซึ่งยังมีผลบังคับใช้อยู่ในเวลานั้น เว้นแต่ภาคีนั้นได้แจ้งการใช้มาตรการด้าน

กฎระเบียบขั้นสุดท้ายตามแนวทางฉบับแก้ไข ณ กรุงลอนดอนหรือตามจรรยาบรรณระหว่างประเทศแล้ว ก็ไม่

จำเป็นต้องแจ้งอีก

3. สำนักเลขาธิการจักต้องตรวจสอบว่าการแจ้งนั้นได้มีข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก I หรือไม่ โดยเร็วที่สุดหรืออย่างช้าไม่เกิน 6 เดือนหลังจากได้รับแจ้งตามวรรค 1 และ 2 หากการแจ้งนั้นมีข้อมูลครบถ้วนตามที่กำหนดไว้แล้ว สำนักเลขาธิการก็จักต้องส่งบทสรุปเกี่ยวกับข้อมูลนั้นให้แก่ทุกภาคี หากการแจ้งนั้นมีข้อมูลไม่ครบถ้วน สำนักเลขาธิการก็จะแจ้งแก่ภาคีที่ได้แจ้งข้อมูลนั้นต่อไป
4. สำนักเลขาธิการจักต้องแจ้งสาระสำคัญของข้อมูลที่ได้รับตามวรรค 1 และ 2 แก่ทุกภาคีทุก 6 เดือน รวมถึงการแจ้งที่ไม่ได้มีข้อมูลครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก I ด้วย
5. เมื่อสำนักเลขาธิการได้รับการแจ้งอย่างน้อยหนึ่งรายจากแต่ละภูมิภาคการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าจำนวน 2 ภูมิภาค เกี่ยวกับสารเคมีซึ่งได้พิสูจน์แล้วว่าถูกต้องตรงตามที่บัญญัติไว้ในภาคผนวก I แล้ว สำนักเลขาธิการก็จักต้องส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการพิจารณาทบทวนสารเคมี องค์ประกอบของภูมิภาคการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าจักต้องได้รับการกำหนดไว้ในการตัดสินใจที่จะมีการรับโดยฉันทามติในการประชุมครั้งแรกของที่ประชุมใหญ่ภาคี
6. คณะกรรมการพิจารณาทบทวนสารเคมีจักต้องพิจารณาทบทวนข้อมูลที่อยู่ในการแจ้งนั้น และจักต้องให้คำแนะนำแก่ที่ประชุมใหญ่ภาคีตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในภาคผนวก II ว่าสารเคมีที่เป็นปัญหานั้นควรจะอยู่ในหลักเกณฑ์ของกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าและบรรจุไว้ในภาคผนวก III หรือไม่

ข้อ 6

กระบวนการสำหรับสูตรผสมของ

สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง

1. ภาคีใดๆ ที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาหรือประเทศที่เศรษฐกิจอยู่ในระยะเปลี่ยนผ่านและประสบปัญหาจากสูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงในสภาพการใช้ในเขตแดนของตน อาจเสนอบัญชีรายชื่อสูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงในภาคผนวก III ต่อสำนักเลขาธิการ ในการจัดทำข้อเสนอ นั้น ภาคีอาจอาศัยความเชี่ยวชาญทางเทคนิคจากแหล่งใดที่เกี่ยวข้องก็ได้ ข้อเสนอจะต้องมีข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 1 ของภาคผนวก IV
2. สำนักเลขาธิการจักต้องตรวจสอบข้อเสนอที่ว่า มีข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 1 ของภาคผนวก IV หรือไม่ โดยเร็วที่สุดหรืออย่างช้าไม่เกิน 6 เดือน หลังจากได้รับข้อเสนอตามวรรค 1 หากข้อเสนอมีข้อมูลตามที่กำหนดไว้ สำนักเลขาธิการจักต้องส่งข้อสรุปเกี่ยวกับข้อมูลนั้นให้ทุกภาคีในโอกาสแรก หากข้อเสนอไม่มีข้อมูล

ตามที่กำหนด สำนักเลขาธิการก็จักต้องแจ้งกลับไปยังภาคีผู้เสนอต่อไป

3. สำนักเลขาธิการจักต้องรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมดังที่ได้บัญญัติไว้ในส่วนที่ 2 ของภาคผนวก IV เกี่ยวกับ

ข้อเสนอที่เสนอตามวรรค 2

4. เมื่อข้อกำหนดของวรรค 2 และ 3 ข้างต้นได้รับการปฏิบัติตามเกี่ยวกับสูตรผสมของสารเคมีป้องกัน

กำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงแล้ว สำนักเลขาธิการจักต้องส่งข้อเสนอต่อไปยังคณะกรรมการ

พิจารณาทบทวนสารเคมีต่อไป

5. คณะกรรมการพิจารณาทบทวนสารเคมีจักต้องพิจารณาข้อมูลในข้อเสนอและข้อมูลที่รวบรวมได้

เพิ่มเติมตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 3 ของภาคผนวก IV และจะให้คำแนะนำแก่ที่ประชุมใหญ่ภาคว่า

สูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงที่เป็นปัญหาอยู่นั้น ควรจะอยู่ใน

หลักเกณฑ์กระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้า และบรรจุไว้ในภาคผนวก III หรือไม่

ข้อ 7

การทำบัญชีรายชื่อสารเคมีในภาคผนวก III

1. สารเคมีแต่ละชนิดที่คณะกรรมการพิจารณาพบทวนสารเคมีได้ตัดสินใจให้นำให้อยู่ในบัญชีรายชื่อในภาคผนวก III ทางคณะกรรมการจะจัดเตรียมร่างเอกสารแนวทางการตัดสินใจ เอกสารดังกล่าวจะต้องอาศัยข้อมูลที่ระบุไว้ในภาคผนวก I เป็นอย่างน้อย หรือภาคผนวก IV ตามแต่กรณี และยังมีข้อมูลเกี่ยวกับการใช้สารเคมีในประเภทอื่นนอกเหนือจากประเภทที่อยู่ในขอบเขตของมาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้าย
2. ข้อเสนอแนะตามวรรค 1 และร่างเอกสารแนวทางการตัดสินใจ จักได้นำเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ภาคีที่ประชุมใหญ่ภาคีจักต้องตัดสินใจว่าสารเคมีนั้นจักต้องอยู่ภายใต้กระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าหรือไม่ หลังจากนั้นจึงบรรจุรายชื่อสารเคมีเข้าไปในภาคผนวก III และอนุมัติร่างเอกสารแนวทางการตัดสินใจ
3. เมื่อมีการตัดสินใจบรรจุรายชื่อสารเคมีเข้าไปในภาคผนวก III และมีการอนุมัติเอกสารแนวทางการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องโดยที่ประชุมใหญ่ภาคีแล้ว สำนักเลขธิการจักต้องแจ้งข้อมูลนี้แก่ทุกภาคีในโอกาสแรก

ข้อ 8

สารเคมีในกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้า

สารเคมีใดๆ นอกเหนือจากที่อยู่ในบัญชีรายชื่อสารเคมีในภาคผนวก III แต่อยู่ภายใต้กระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าโดยสมัครใจอยู่แล้ว ก่อนการประชุมครั้งแรกของที่ประชุมใหญ่ภาคี ที่ประชุมใหญ่ภาคีจักต้องตัดสินใจรวมสารเคมีนั้นเข้าไปในภาคผนวก III หากเงื่อนไขในการรวบรวมสารเคมีนั้นเข้าไปภาคผนวก III ได้รับการปฏิบัติครบถ้วน

ข้อ 9

การย้ายสารเคมีออกจากภาคผนวก III

1. หากภาคีได้ส่งข้อมูลแก่สำนักเลขธิการและข้อมูลนั้นไม่มีอยู่ในเวลาที่มีการตัดสินใจรวมสารเคมีเข้าไปในภาคผนวก III และโดยที่ข้อมูลนั้นบ่งชี้ว่าการรวมสารเคมีนั้นเข้าไปในภาคผนวก III อาจไม่มีความจำเป็นอีกต่อไปตามหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องในภาคผนวก II หรือภาคผนวก IV แล้วแต่กรณี สำนักเลขธิการจะส่งข้อมูลนั้นให้แก่คณะกรรมการพิจารณาพบทวนสารเคมี
2. คณะกรรมการพิจารณาพบทวนสารเคมีจักต้องพิจารณาข้อมูลที่ตนได้รับตามวรรค 1 สำหรับสารเคมีที่คณะกรรมการพิจารณาพบทวนสารเคมีชี้แนะว่าต้องย้ายออกจากภาคผนวก III ตามหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องใน

ภาคผนวก II หรือตามภาคผนวก IV แล้วแต่กรณี คณะกรรมการจักต้องจัดเตรียมร่างเอกสารแนวทางการตัดสินใจ
ที่ได้แก้ไขใหม่

3. คำแนะนำที่อ้างถึงในวรรค 2 จักได้นำเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ภาคี โดยตามมาด้วยการนำเสนอร่าง
เอกสารแนวทางการตัดสินใจที่แก้ไขใหม่ ที่ประชุมใหญ่ภาคีจักต้องตัดสินใจว่าควรมีการย้ายสารเคมีออกจาก
ภาคผนวก III และควรอนุมัติร่างเอกสารแนวทางการตัดสินใจที่แก้ไขใหม่หรือไม่

4. เมื่อมีการตัดสินใจย้ายสารเคมีนั้นออกจากภาคผนวก III และอนุมัติเอกสารแนวทางการตัดสินใจแล้ว
สำนักเลขาธิการจักต้องแจ้งข้อมูลนี้แก่ทุกภาคีในโอกาสแรก

ข้อ 10

พันธกรณีเกี่ยวกับการนำเข้าสารเคมี

ซึ่งอยู่ในบัญชีรายชื่อสารเคมีในภาคผนวก III

1. แต่ละภาคีจะต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมทางการบริหารและทางกฎหมายเพื่อให้เกิดการตัดสินใจอย่างทันเวลาในเรื่องการนำเข้าสารเคมีในภาคผนวก III
2. แต่ละภาคีจะต้องแจ้งท่าทีของตนเกี่ยวกับการนำเข้าสารเคมีที่เกี่ยวข้องในอนาคตต่อสำนักเลขาธิการโดยเร็วที่สุดหรืออย่างช้าไม่เกิน 9 เดือน นับจากวันที่มีการส่งเอกสารแนวทางการตัดสินใจตามวรรค 3 ข้อ 7 หากภาคีเปลี่ยนแปลงท่าทีของตน ก็ให้แจ้งการเปลี่ยนท่าทีนั้นแก่สำนักเลขาธิการ
3. สำนักเลขาธิการจะต้องส่งคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรในโอกาสแรกแก่ภาคีที่ไม่ได้แจ้งท่าทีให้แจ้งท่าทีของตน การส่งคำร้องขอนี้จะต้องกระทำในช่วงที่ระยะเวลาในวรรค 2 หดลง หากภาคีไม่อาจแจ้งท่าทีได้ สำนักเลขาธิการจะต้องช่วยให้อีกฝ่ายหนึ่งได้แจ้งท่าทีของตน หากสำนักเลขาธิการเห็นว่าเหมาะสมที่จะทำเช่นนั้นภายในช่วงเวลาที่เหมาะสมในประโยคสุดท้ายของวรรค 2 ข้อ 11
4. ท่าทีตามวรรค 2 จะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยหลัก 2 ข้อต่อไปนี้เป็นอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ คือ
  - (ก) การตัดสินใจขั้นสุดท้ายตามมาตรการทางกฎหมายและการบริหาร
    - (i) ยินยอมให้นำเข้า
    - (ii) ไม่ยินยอมให้นำเข้า
    - (iii) ยินยอมให้นำเข้าแต่ต้องทำตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ หรือ
  - (ข) ท่าทีชั่วคราว ซึ่งอาจประกอบไปด้วย
    - (i) การตัดสินใจชั่วคราว ยินยอมให้นำเข้าโดยระบุเงื่อนไขหรือไม่ระบุเงื่อนไขหรือไม่ ยินยอมให้นำเข้าในช่วงระยะเวลาชั่วคราว
    - (ii) หนังสือแถลงว่าการตัดสินใจขั้นสุดท้ายกำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาอย่างจริงจัง
    - (iii) คำร้องขอต่อสำนักเลขาธิการหรือต่อภาคีที่แจ้งการใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายให้ส่งข้อมูลเพิ่มเติม
    - (iv) คำร้องขอต่อสำนักเลขาธิการให้ช่วยเหลือในการตรวจสอบและประเมินสารเคมี
5. ท่าทีตามวรรคย่อย (ก) หรือ (ข) ของวรรค 4 จะสัมพันธ์กับประเภทสารเคมีที่ระบุไว้ในภาคผนวก III

6. การตัดสินใจขั้นสุดท้ายควรตามมาด้วยการชี้แจงมาตรการทางกฎหมายและการบริหารซึ่งเป็นพื้นฐานของการตัดสินใจนั้น
7. แต่ละภาคีจะต้องแจ้งทำที่ของตนเกี่ยวกับสารเคมีที่อยู่ในบัญชีรายชื่อในภาคผนวก III แก่สำนักเลขาธิการภายในไม่เกินวันที่อนุสัญญาจะมีผลบังคับใช้ต่อตน ภาคีที่แจ้งทำที่ของตนแล้วตามแนวทางฉบับแก้ไข ณ กรุงลอนดอนหรือตามจรรยาบรรณระหว่างประเทศไม่ต้องแจ้งทำที่อีก
8. และภาคีจะต้องแสดงทำที่ตามข้อนี้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตนตามมาตรการทางกฎหมายและการบริหารของภาคีนั้น
9. ภาคีที่ตัดสินใจไม่ยินยอมนำเข้าสารเคมีหรือยินยอมนำเข้าภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ตามวรรค 2 และ 4 ข้างต้น และวรรค 2 ข้อ 11 หากภาคีนั้นยังไม่ได้ดำเนินการตามที่ได้ตัดสินใจไว้ ก็ให้ห้าม หรือให้การกระทำต่อไปนี้อยู่ภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน และพร้อมกันไป คือ
- (ก) การนำเข้าสารเคมีจากแหล่งใดๆ ก็ตาม หรือ
- (ข) การผลิตสารเคมีภายในประเทศเพื่อใช้ภายในประเทศ

10. ทุก 6 เดือน สำนักเลขาธิการจักต้องแจ้งแก่ทุกภาคีถึงท่าที่ที่ตนได้รับ การแจ้งนั้นประกอบไปด้วย การชี้แจงมาตรการทางกฎหมายและการบริหาร ซึ่งเป็นพื้นฐานของการตัดสินใจ นอกจากนี้ สำนักเลขาธิการจักต้องแจ้งแก่ภาคีทั้งหลายถึงการไม่ได้แจ้งท่าที่ของบางภาคีด้วย

ข้อ 11

พันธกรณีเกี่ยวกับการส่งออกสารเคมี

ซึ่งอยู่ในบัญชีรายชื่อสารเคมีในภาคผนวก III

1. ภาคีผู้ส่งออกจักต้อง

(ก) ใช้มาตรการทางกฎหมายหรือการบริหารที่เหมาะสมในการแจ้งท่าที่ของตนซึ่งสำนัก

เลขาธิการได้ส่งท่าที่ดังกล่าวต่อไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องภายในขอบเขตอำนาจของตนตามวรรค 10 ข้อ 10

(ข) ใช้มาตรการทางกฎหมายหรือการบริหารที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้ส่งออกภายในขอบเขตอำนาจ

ของตนได้ปฏิบัติตามการตัดสินใจในแต่ละท่าที่ ภายในไม่เกิน 6 เดือน นับจากวันที่สำนักเลขาธิการได้แจ้งแก่ภาคีทั้งหมดถึงท่าที่ดังกล่าวเป็นครั้งแรกตามวรรค 10 ข้อ 10

(ค) แนะนำและช่วยเหลือภาคีผู้นำเข้า เมื่อได้รับการร้องขอและตามความเหมาะสม

(i) เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมในการช่วยเหลือภาคีผู้นำเข้าให้สามารถกระทำการตาม

วรรค 4 ข้อ 10 และวรรค 2 (ค) ล่างนี้ และ

(ii) เพื่อเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการจัดการกับสารเคมีอย่างปลอดภัย

ในช่วงวงจรของสารเคมี

2. แต่ละภาคีจักต้องรับประกันว่าสารเคมีซึ่งอยู่ในบัญชีรายชื่อสารเคมีในภาคผนวก III จักต้องไม่ถูก

ส่งออกไปยังภาคีผู้นำเข้าที่ไม่ได้แจ้งท่าที่ หรือแจ้งท่าที่ชั่วคราวที่ไม่ได้รวมอยู่ในการตัดสินใจชั่วคราว เว้นแต่ในกรณีที่

(ก) สารเคมีนั้นได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสารเคมีนำเข้าในภาคีผู้นำเข้าในขณะที่มีการนำเข้า

(ข) สารเคมีนั้นมีหลักฐานแน่ชัดว่าได้ใช้ หรือนำเข้าในภาคีผู้นำเข้าก่อนหน้านี้อย่างแล้ว และไม่มี

การใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายในการห้ามสารเคมีนั้น หรือ

(ค) ผู้ส่งออกได้ขอความยินยอมและได้รับความยินยอมอย่างชัดแจ้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจใน

การตัดสินใจของภาคีผู้นำเข้า ภาคีผู้นำเข้าจะตอบคำร้องขอภายใน 60 วัน และจักต้องแจ้งต่อสำนักเลขาธิการ

ถึงการตัดสินใจของตนในโอกาสแรก

พันธกรณีของภาคีผู้ส่งออกตามวรรคนี้นี้จะมีผลนับจากการสิ้นสุดระยะเวลา 6 เดือนจากวันที่สำนัก

เลขาธิการแจ้งแก่ภาคีทั้งหลายเป็นครั้งแรกตามวรรค 10 ข้อ 10 ว่า ภาคีไม่ได้แจ้งทำที่ หรือแจ้งทำที่ชั่วคราวซึ่ง

ไม่ได้รวมอยู่ในการตัดสินใจชั่วคราวเอาไว้และจะมีผลใช้ได้ 1 ปี

ข้อ 12

การแจ้งการส่งออก

1. กรณีที่สารเคมีต้องห้ามหรือที่ถูกจำกัดการใช้อย่างเข้มงวดโดยภาคีถูกส่งออกจากเขตแดนของตน ภาคี

นั้นจักต้องแจ้งการส่งออกนั้นแก่ภาคีผู้นำเข้า การแจ้งการส่งออกจักต้องมีข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก V

2. จักต้องมีการแจ้งการส่งออกสารเคมีนั้นก่อนการส่งออกครั้งแรก หลังจากมีการใช้มาตรการด้าน

กฎระเบียบขั้นสุดท้าย หลังจากนั้นจักต้องมีการแจ้งการส่งออกก่อนการส่งออกครั้งแรกในทุกปีปฏิทิน อนึ่ง ผู้มีอำนาจของภาคนำเข้าอาจบอกเลิกข้อบังคับให้ต้องแจ้งก่อนการส่งออกเสียก็ได้

3. ภาคนำเข้าส่งออกจักต้องปรับเนื้อหาการแจ้งการส่งออกของตนให้ทันสมัยขึ้นหลังจากภาคนำเข้าได้ใช้

มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้าย ซึ่งยังผลให้มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการห้ามใช้สารเคมีหรือจำกัดการใช้ อย่างเข้มงวด

4. ภาคนำเข้าจักต้องรับรู้และรับรองการได้รับการแจ้งการส่งออกเป็นครั้งแรกซึ่งได้รับหลังจากการใช้

มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้าย หากภาคนำเข้าส่งออกยังไม่ได้รับการรับรองภายใน 30 วัน หลังจากแจ้ง

การส่งออกไปแล้ว ภาคนำเข้านั้นจักต้องแจ้งการส่งออกของตนเป็นครั้งที่สอง ภาคนำเข้าจะใช้เวลาพยายาม เพื่อให้ภาคนำเข้าได้รับการแจ้งครั้งที่สองของตน

5. พันธกรณีของภาคตามวรรค 1 จะสิ้นสุดลงเมื่อ

(ก) สารเคมีได้ถูกรวมเข้าไปอยู่ในบัญชีรายชื่อสารเคมีในภาคผนวก III

(ข) ภาคนำเข้าได้แจ้งทำทันท่วงทีของการนำเข้าสารเคมีนั้นแก่สำนักเลขาธิการตาม

วรรค 2 ของข้อ 10 และ

(ค) สำนักเลขาธิการได้แจ้งทำทันท่วงทีแก่ภาคนำเข้าทั้งหลายตามวรรค 10 ของข้อ 10

ข้อ 13

ข้อมูลที่ต้องแจ้งพร้อมกับสารเคมีที่ส่งออก

1. ที่ประชุมใหญ่ภาคจักต้องสนับสนุนในองค์การศุลกากรโลกอกรหัสระบบศุลกากรโดยจำเพาะ

(Harmonized System) แก่สารเคมีแต่ละชนิด หรือกลุ่มของสารเคมีซึ่งอยู่ในภาคผนวก III ตามความเหมาะสม

แต่ละภาคจักต้องตั้งข้อกำหนดว่า เมื่อใดก็ตามที่สารเคมีมีรหัสแล้ว เอกสารการขนส่งสารเคมีนั้นจักต้องแสดงรหัสนั้นเมื่อมีการส่งออก

2. โดยไม่กระทบต่อข้อกำหนดของภาคนำเข้า แต่ละภาคอาจกำหนดให้สารเคมีซึ่งอยู่ในบัญชีรายชื่อ

สารเคมีในภาคผนวก III และสารเคมีต้องห้ามหรือที่ถูกจำกัดการใช้อย่างเข้มงวดในเขตแดนของตนจักต้องอยู่

ภายใต้ระเบียบการติดฉลากซึ่งต้องแสดงข้อมูลถึงความเสี่ยง และ/หรืออันตรายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และ

สิ่งแวดล้อม เมื่อมีการส่งออกสารเคมีนั้น โดยพิจารณาถึงมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องด้วย

3. โดยไม่กระทบต่อข้อกำหนดของภาคีผู้นำเข้า แต่ละภาคีอาจกำหนดให้สารเคมีที่อยู่ภายใต้ระเบียบการติดฉลากเพื่อผลทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยในเขตแดนของตนจักต้องอยู่ภายใต้ระเบียบการติดฉลากซึ่งต้องแสดงข้อมูลถึงความเสี่ยงและ/หรืออันตรายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม เมื่อมีการส่งออกสารเคมีนั้น โดยพิจารณาถึงมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องด้วย
4. สารเคมีตามวรรค 2 ซึ่งจักต้องใช้ในการประกอบอาชีพนั้น แต่ละภาคีผู้ส่งออกจักต้องกำหนดให้ส่งเอกสารด้านความปลอดภัยตามรูปแบบที่ได้รับการยอมรับในทางสากลโดยมีข้อมูลที่ทันสมัยที่สุดให้แก่ผู้นำเข้าแต่ละราย
5. ข้อมูลเกี่ยวกับฉลากและเอกสารด้านความปลอดภัย ควรมีการแจ้งเป็นภาษาราชการของภาคีผู้นำเข้าหนึ่งหรือหลายภาษา หากสามารถทำได้

ข้อ 14

การแลกเปลี่ยนข้อมูล

- แต่ละภาคีจักต้องอำนวยความสะดวกให้เกิดการกระทำดังต่อไปนี้ตามความเหมาะสมและตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา คือ
  - การแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านวิทยาศาสตร์ เทคนิค เศรษฐกิจและกฎหมายซึ่งเกี่ยวข้องกับสารเคมีที่อยู่ในเขตของอนุสัญญานี้ รวมถึงข้อมูลด้านพิษวิทยา พิษวิทยาสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย
  - การให้ข้อมูลซึ่งเผยแพร่ในหมู่สาธารณชนเกี่ยวกับมาตรการด้านกฎระเบียบในประเทศซึ่งเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ และ
  - การให้ข้อมูลแก่ภาคีอื่นโดยตรงหรือโดยผ่านสำนักเลขาธิการเกี่ยวกับมาตรการด้านกฎระเบียบภายในประเทศซึ่งจำกัดการใช้สารเคมีหรือเพิ่มการใช้สารเคมีขึ้นอย่างมาก ตามความเหมาะสม
- ภาคีที่แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับอนุสัญญานี้จักต้องปกป้องข้อมูลที่เป็นความลับตามที่ได้ตกลงกัน
- ข้อมูลต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นความลับตามอนุสัญญานี้
  - ข้อมูลที่อ้างถึงในภาคผนวก I และ IV ซึ่งได้ยื่นข้อเสนอตามข้อ 5 และข้อ 6 ตามลำดับ
  - ข้อมูลในเอกสารด้านความปลอดภัยที่อ้างถึงในวรรค 4 ข้อ 13
  - วันหมดอายุของสารเคมี
  - ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการระงับภัยล่วงหน้า ซึ่งรวมถึงการจัดแบ่งประเภทของอันตราย ลักษณะของความเสี่ยง และข้อเสนอแนะด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้อง และ
  - การสรุปผลการทดสอบด้านพิษวิทยาและพิษวิทยาสิ่งแวดล้อม
- วันที่ผลิตสารเคมีโดยทั่วไปแล้วไม่ถือว่าเป็นความลับตามอนุสัญญานี้
- ภาคีใดที่ต้องการข้อมูลในเรื่องการเคลื่อนย้ายสารเคมีซึ่งอยู่ในบัญชีรายชื่อสารเคมีในภาคผนวก III ผ่านเขตแดนของตน อาจแจ้งความต้องการของตนนั้นต่อสำนักเลขาธิการซึ่งจักต้องแจ้งแก่ภาคีทั้งหลายต่อไป

ข้อ 15

การบังคับใช้อนุสัญญา

- แต่ละภาคีจักต้องใช้มาตรการตามความจำเป็นในการก่อตั้งและเสริมความสามารถของสถาบันและโครงสร้างพื้นฐานในระดับชาติ เพื่อให้การบังคับใช้อนุสัญญานี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรการเหล่านี้อาจ

รวมถึงการรับเอาหรือการแก้ไขมาตรการด้านกฎหมายและการบริหารในระดับชาติ โดยอาจรวมถึง

(ก) การจัดตั้งสำนักจดทะเบียนและฐานข้อมูลระดับชาติซึ่งมีข้อมูลด้านความปลอดภัยของ

สารเคมี

(ข) ส่งเสริมการริเริ่มของภาคอุตสาหกรรมในการส่งเสริมความปลอดภัยทางเคมี

(ค) ส่งเสริมความตกลงโดยสมัครใจ โดยพิจารณาถึงบทบัญญัติในข้อ 16

2. แต่ละภาคีจักต้อง (เท่าที่ปฏิบัติได้) ให้สาธารณชนได้เข้าถึงข้อมูลด้านการจัดการสารเคมีและอุบัติเหตุ

จากสารเคมี รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกอื่นๆ ซึ่งมีความปลอดภัยมากกว่าสารเคมีในภาคผนวก III

3. ภาคีทั้งหลายตกลงที่จักต้องให้ความร่วมมือโดยตรงหรือโดยผ่านองค์การระหว่างประเทศที่มีขีด

ความสามารถในการบังคับใช้สนธิสัญญานี้ในระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระดับโลก

4. ไม่มีสิ่งใดในอนุสัญญานี้ที่ตีความได้ว่าเป็นการจำกัดสิทธิของภาคีทั้งหลายในการกระทำการปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวดมากกว่าที่อนุสัญญาเรียกร้องให้กระทำ トラบได้ที่การกระทำนั้นสอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญานี้และกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ 16

การให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค

ภาคีทั้งหลายจักต้องร่วมมือกันในการส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและขีดความสามารถที่จำเป็นในการจัดการสารเคมีเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ได้ โดยพิจารณาถึงความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาและประเทศซึ่งเศรษฐกิจอยู่ในระยะเปลี่ยนผ่าน ภาคีใดที่มีความก้าวหน้าในการจัดการสารเคมีควรให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค รวมถึงการจัดฝึกอบรมแก่ภาคีอื่นๆ ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและขีดความสามารถในการจัดการสารเคมีตลอดวงจรของสารเคมี

ข้อ 17

การไม่ปฏิบัติตามอนุสัญญา

ที่ประชุมใหญ่ภาคีจักต้องพัฒนาและอนุมัติระเบียบวิธีและกลไกทางสถาบันเพื่อพิจารณากรณีที่ไม่มีการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้และหาวิธีจัดการกับภาคีที่ไม่ปฏิบัติตามอนุสัญญา

ข้อ 18

ที่ประชุมใหญ่ภาคี

1. โดยอนุสัญญานี้ ที่ประชุมใหญ่ภาคีจักได้รับการจัดตั้งขึ้น
2. การประชุมครั้งแรกของที่ประชุมใหญ่ภาคีจักต้องจัดขึ้นโดยเลขาธิการบริหารของ UNEP และผู้อำนวยการใหญ่ของ FAO ภายใน 1 ปี หลังจากอนุสัญญามีผลบังคับใช้ หลังจากนั้น การประชุมปกติของที่ประชุมใหญ่ภาคีจักต้องจัดขึ้นตามเวลาที่แน่นอนซึ่งกำหนดโดยที่ประชุมใหญ่
3. การประชุมพิเศษของที่ประชุมใหญ่ภาคีจักต้องจัดขึ้นในช่วงเวลาอื่นตามที่ประชุมใหญ่เห็นชอบ หรือในเวลาใดๆ ร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ต้องได้รับการสนับสนุนจากภาคีทั้งหมดอย่างน้อยหนึ่งในสาม
4. ที่ประชุมใหญ่ภาคีจักต้องตกลงและรับระเบียบวิธีและกฎเกณฑ์ทางการเงินทั้งของตนเองและขององค์กรย่อย ในการประชุมครั้งแรกของตน โดยฉันทามติ
5. ที่ประชุมใหญ่ภาคีจักต้องติดตามประเมินผลการดำเนินการตามอนุสัญญานี้อย่างต่อเนื่อง ที่ประชุมใหญ่จักต้องปฏิบัติหน้าที่ตามอนุสัญญานี้ได้มอบหมายและเพื่อการนี้ที่ประชุมใหญ่จักต้อง

(ก) จัดตั้งองค์กรเสริมตามข้อกำหนดของวรรค 6 ล่างนี้ ตามความเหมาะสมในการดำเนินการตามอนุสัญญา

(ข) ร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศและองค์กรระหว่างรัฐบาลและองค์กรที่มีได้เป็นของรัฐบาลที่มีขีดความสามารถตามความเหมาะสม

(ค) พิจารณาและดำเนินการตามมาตรการเพิ่มเติมซึ่งอาจจำเป็นต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา

6. ที่ประชุมใหญ่ภาคีจกต้องจัดตั้งองค์กรเสริมขึ้นมา เรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาทบทวนสารเคมี” ในการประชุมครั้งแรกของตน คณะกรรมการนี้จะปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประชุมใหญ่ได้มอบหมายในการนี้
- (ก) สมาชิกของคณะกรรมการพิจารณาทบทวนสารเคมีจกต้องได้รับการแต่งตั้งโดยที่ประชุมใหญ่ภาคี สมาชิกของคณะกรรมการจะประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการสารเคมีที่รัฐบาลแต่งตั้ง สมาชิกจกต้องมาจากภูมิภาคต่างๆ ในจำนวนที่เท่ากัน รวมถึงการรักษาความสมดุลของจำนวนสมาชิกที่มาจากภาคีที่พัฒนาแล้วและภาคีที่กำลังพัฒนา
- (ข) ที่ประชุมใหญ่ภาคีจกต้องตัดสินใจในเรื่องขอบอำนาจหน้าที่ การจัดองค์กรและการดำเนินงานของที่ประชุม
- (ค) คณะกรรมการจกต้องพยายามทุกวิถีทางที่จกต้องให้ได้ข้อเสนอแนะโดยฉันทามติ หากไม่สามารถได้ฉันทามติจกต้องมี การรับข้อเสนอแนะโดยมติ 2 ใน 3 ของภาคีที่เข้าร่วมประชุมและร่วมออกเสียง
7. องค์กรสหประชาชาติ องค์กรชำนาญพิเศษขององค์การสหประชาชาติ และองค์การพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ รวมถึงรัฐที่ไม่ได้เป็นภาคีของอนุสัญญานี้ อาจมีตัวแทนในที่ประชุม ในฐานะผู้สังเกตการณ์ องค์กรในระดับต่างๆ ทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติ ตลอดจนองค์กรทั้งที่เป็นของรัฐและไม่ใช่ของรัฐ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่อยู่ในขอบเขตของอนุสัญญา และได้แจ้งให้สำนักเลขาธิการได้ทราบถึงความประสงค์ของตนที่จะส่งตัวแทนของตนเข้าร่วมการประชุมของที่ประชุมใหญ่ภาคีในฐานะผู้สังเกตการณ์ อาจได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมประชุม เว้นแต่ภาคีทั้งหลายอย่างน้อย 1 ใน 3 คัดค้าน อนึ่ง การเข้าร่วมของผู้สังเกตการณ์อยู่ภายใต้กฎของระเบียบวิธีซึ่งที่ประชุมใหญ่ภาคีได้ให้การรับรอง

ข้อ 19

สำนักเลขาธิการ

1. โดยอนุสัญญานี้สำนักเลขาธิการจึงได้รับการจัดตั้งขึ้น
  2. หน้าที่ของสำนักเลขาธิการ คือ
- (ก) จัดเตรียมการประชุมของที่ประชุมใหญ่ภาคีและองค์กรเสริมของที่ประชุมใหญ่ภาคี และให้บริหารแก่การประชุมดังกล่าวตามที่กำหนดไว้
- (ข) ให้ความช่วยเหลือแก่ภาคีทั้งหลาย โดยเฉพาะภาคีที่กำลังพัฒนาและภาคีที่เศรษฐกิจกำลัง

อยู่ในระยะเปลี่ยนผ่านในการปฏิบัติตามอนุสัญญา หากได้รับการร้องขอ

(ค) ร่วมมือกับสำนักเลขาธิการขององค์การระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ง) เข้าไปเกี่ยวข้องในพันธสัญญาและความตกลงเพื่อการบริหารตามความจำเป็นเพื่อ

การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพตามการชี้แนะของที่ประชุมใหญ่ภาคี และ

(จ) ทำหน้าที่ตามที่ได้ระบุไว้ในอนุสัญญาและหน้าที่อื่นๆ ที่กำหนดโดยที่ประชุมใหญ่ภาคี

3. หน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการจักต้องกระทำร่วมกันโดยเลขาธิการบริหารของ UNEP และ

ผู้อำนวยการใหญ่ของ FAO ตามความตกลงที่เลขาธิการทั้งสองได้ตกลงร่วมกัน และได้รับอนุมัติจากที่ประชุม

ใหญ่ภาคี

4. ที่ประชุมใหญ่ภาคีอาจตัดสินใจอาศัยมติส่วนใหญ่ 3 ใน 4 ของภาคีที่เข้าร่วมประชุมและออกเสียง มอบ
หน้าที่สำนักงานเลขาธิการแก่องค์การระหว่างประเทศที่มีความสามารถหนึ่งแห่งหรือมากกว่านั้น หากที่ประชุม
ใหญ่ภาคีพบว่าสำนักงานเลขาธิการไม่ได้มีหน้าที่ตั้งที่ตั้งใจไว้

ข้อ 20

การยุติข้อพิพาท

1. ภาคีทั้งหลายจักต้องยุติข้อพิพาทระหว่างกันเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญาฯนี้โดยการเจรจา
หรือโดยสันติวิธีอื่นๆ ตามแต่คู่กรณีจะเลือก
2. เมื่อมีการให้สัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติอนุสัญญาฯนี้หรือในเวลาหลังจาก
การนี้ ภาคีซึ่งไม่ได้เป็นองค์การเพื่อการบูรณาการทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค อาจจะประกาศในเอกสารเป็น
ลายลักษณ์อักษรและมอบแก่ผู้เก็บรักษาอนุสัญญาฯว่า ตนจักต้องยอมรับวิธีการยุติข้อพิพาทต่อไปนี้วิธีใดวิธีหนึ่งหรือ
หลายวิธีโดยเป็นกติกาก่อนจะปฏิบัติในความสัมพันธ์กับภาคีใดๆ ที่ยอมรับกฎเกณฑ์เดียวกัน โดยที่ข้อพิพาทนั้น
เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญาฯ ส่วนวิธีการยุติข้อพิพาทมีดังนี้
  - (ก) การตัดสินโดยอนุญาโตตุลาการตามระเบียบวิธีซึ่งที่ประชุมใหญ่ภาคีรับไว้ในภาคผนวก
โดยเร็วที่สุดเท่าที่สามารถจะปฏิบัติได้ และ
  - (ข) ยื่นข้อพิพาทนั้นต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ
3. ภาคีที่เป็นองค์การเพื่อการบูรณาการทางเศรษฐกิจจะระหว่างประเทศ อาจเลือกยอมรับระเบียบวิธีที่
อ้างถึงในวรรค 2 (ก)
4. คำประกาศตามวรรค 2 จะยังคงมีผลจนกว่าจะจบลงด้วยข้อกำหนดของคำประกาศเองหรือ 3 เดือน
หลังจากได้ส่งหนังสือระงับการมีผลต่อผู้เก็บรักษาอนุสัญญาฯ
5. การสิ้นสุดการมีผลของคำประกาศ การแจ้งระงับการมีผล หรือการแจ้งคำประกาศใหม่ จักต้องไม่มีผล
ต่อกระบวนการที่กำลังรอดำเนินการพิจารณาจากอนุญาโตตุลาการ หรือศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ ตราบใดที่คู่กรณีไม่
ตกลงเป็นอย่างอื่น
6. หากภาคีคู่กรณีไม่ยอมรับระเบียบวิธีตามวรรค 2 และหากภาคีคู่กรณีไม่อาจยุติข้อพิพาทได้ภายใน
12 เดือนหลังจากภาคีอีกฝ่ายหนึ่งได้แจ้งภาคีอีกฝ่ายหนึ่งว่ามีข้อพิพาทระหว่างภาคีทั้งสองแล้ว ภาคีคู่พิพาทฝ่ายใด
ฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ยื่นข้อพิพาทนั้นต่อคณะกรรมการไกล่เกลี่ย คณะกรรมการไกล่เกลี่ยจะเสนอรายงานพร้อม

คำแนะนำ ระเบียบวิธีเพิ่มเติมของคณะกรรมการใกล้เคียงจะอยู่ในภาคผนวกที่รับโดยที่ประชุมใหญ่ภาคีอย่างซ้ำ
ไม่เกินช่วงเวลาระหว่างการประชุมครั้งที่สองของที่ประชุมใหญ่

ข้อ 21

การแก้ไขอนุสัญญา

1. ภาคีใดๆ อาจเสนอให้มีการแก้ไขอนุสัญญาได้
2. การแก้ไขอนุสัญญาจะกระทำโดยที่ประชุมใหญ่ภาคี สำนักเลขาธิการจะส่งต้นฉบับการแก้ไขแก่ภาคี
ทั้งหลายอย่างน้อย 6 เดือนก่อนการประชุมเพื่อรับข้อแก้ไขนั้น สำนักเลขาธิการจะส่งการแก้ไขที่เสนอมานี้แก่
ผู้ร่วมลงนามในอนุสัญญาและแก่ผู้เก็บรักษาอนุสัญญาเพื่อเป็นข้อมูล

3. ภาคิ์ทึ้หฬยจักต้งกรหทำทุกวิถึทงเพื่อหได้ข้อตกลทงในรื่องการแก้ไ้น้ย้งเป็นฉันทามติ หากพยายมแล้วไม่ไ้ข้อตกลทงที่ประชุมใหญ่ก็จักต้งรับการแก้ไ้น้โดยอาศัยมติส่วนใหญ่ 3 ใน 4 ของภาคิ์ทึ้หฬยทึ้หฬยที่เข้าร่วมประชุมและออกเสียง
4. ผู้เก็บรักษาอนุสัญญาจักต้งส่งการแก้ไ้ดังกล่วนี้ไปให้ภาคิ์ทึ้หฬยเพื่อให้สตัยบัน ยอมรับหรือเห็นชอบ
5. การให้สตัยบัน การยอมรับ หรือการเห็นชอบอนุสัญญาจะต้งแจ้งแก่ผู้เก็บรักษาอนุสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร การแก้ไ้ที่ไ้รับแล้วตามวรรค 3 จะมีผลบังคับต่อภาคิ์ที่รับการแก้ไ้ในันในวันที่ 90 หลังจากวันที่มอบเอกสารการให้สตัยบัน การยอมรับ หรือการเห็นชอบ หลังจากนั้น การแก้ไ้จะมีผลบังคับต่อภาคิ์อื่นในวันที่ 90 หลังจากวันที่ภาคิ์นั้นมอบเอกสารการให้สตัยบัน การยอมรับ และการเห็นชอบต่อการแก้ไ้ดังกล่าว

ข้อ 22

การรับและการแก้ไ้ภาคผนวก

1. ภาคผนวกของอนุสัญญานี้เป็นส่วนหนึ่งส่วนเดียวกับอนุสัญญา ทึ้นี้ เว้นแต่จะไ้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น การอ้างถึงอนุสัญญานี้เท่ากับเป็นการอ้างถึงภาคผนวกของอนุสัญญานี้ด้วย
2. เนื้อหาของภาคผนวกจักต้งจำกัดอยู่เฉพาะเรื่องระเบียบวิธีการวิทยาศาสตร์ เทคนิค และการบริหาร
3. ระเบียบวิธีต่อไปนี้จะจักต้งใช้กับข้อเสนอ การรับเอาและการมีผลบังคับใช้ของภาคผนวกที่เพิ่มเข้ามาในภายหลังของอนุสัญญานี้
  - (ก) ภาคผนวกที่เพิ่มเข้ามาจักต้งไ้รับการเสนอและรับตามระเบียบวิธีที่บัญญัติไว้ในวรรค 1, 2 และ 3 ข้อ 21
  - (ข) ภาคิ์ที่ซึ่งไม่สามารถยอมรับภาคผนวกที่เพิ่มเข้ามาได้ จักต้งแจ้งต่อผู้เก็บรักษาอนุสัญญา อย้งเป็นลายลักษณ์อักษร ภายในหนึ่งปีนับจากวันที่มีการแจ้งการรับภาคผนวกที่เพิ่มเข้ามาโดยผู้เก็บรักษาอนุสัญญา ผู้เก็บรักษาอนุสัญญาโดยไม่ชักช้า จักต้งแจ้งแก่ภาคิ์ทึ้หฬยถึงการแจ้งใดๆ ที่ไ้รับ ภาคิ์อาจถอนการแจ้งไม่รับภาคผนวกที่เพิ่มเข้ามาในเวลาใดก็ได้ ซึ่งภาคผนวกนั้นจักต้งมีผลบังคับใช้ต่อภาคิ์นั้นตามวรรค (ค) ล่างนี้
  - (ค) เมื่อครบเวลาหนึ่งปีจากวันที่ผู้เก็บรักษาอนุสัญญาได้แจ้งการรับภาคผนวกเพิ่มเข้ามา ภาคผนวกนั้นจักต้งมีผลบังคับแก่ภาคิ์ทึ้หฬยที่ไม่ได้ยื่นการแจ้งเข้ามาตามบทบัญญัติของวรรค (ข) ข้างต้น
4. ยกเว้นในกรณีตามภาคผนวก III ข้อเสนอตลอดจนการมีผลบังคับใช้ของภาคผนวกของอนุสัญญานี้จะอยู่ภายใต้ระเบียบวิธีเดียวกันกับข้อเสนอ การรับเอา และการมีผลบังคับใช้ของภาคผนวกที่เพิ่ม

เข้ามาของอนุสัญญา

5. ระเบียบวิธีต่อไปนี้จะใช้กับข้อเสนอ การรับเอา และการมีผลบังคับใช้ของการแก้ไขภาคผนวก III

(ก) การแก้ไขภาคผนวก III จักต้องได้รับการเสนอ และรับตามระเบียบวิธีที่บัญญัติไว้ในข้อ 5 ถึง

ข้อ 9 และวรรค 2 ข้อ 21

(ข) ที่ประชุมใหญ่ภาคีจักต้องตัดสินใจรับหรือไม่รับโดยฉันทามติ

(ค) การตัดสินใจแก้ไขภาคผนวก III นั้น ผู้เก็บรักษานุสัญญาจักต้องแจ้งให้ภาคีทั้งหลายทราบ

การแก้ไขจักต้องมีผลบังคับต่อภาคีทั้งหลายในวันที่ระบุไว้ในการตัดสินใจ

6. หากภาคผนวกที่เพิ่มเข้ามาหรือการแก้ไขภาคผนวกเกี่ยวข้องกับการแก้อนุสัญญาแล้ว ภาคผนวกที่เพิ่มเข้ามาหรือการแก้ไขภาคผนวกนั้นจกยังไม่ผลบังคับจนกว่าการแก้อนุสัญญามีผลบังคับ

ข้อ 23

การออกเสียง

1. แต่ละภาคีมีเสียงเดียว เว้นแต่กรณีตามวรรค 2 ล่างนี้
2. องค์การเพื่อการบูรณาการทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค จกต้องใช้สิทธิในการออกเสียง โดยอาศัยจำนวนของเสียงเท่ากับจำนวนของรัฐสมาชิกของตนที่เป็นภาคีของอนุสัญญานี้ในเรื่องที่อยู่ในขอบเขตความสามารถของตน องค์การเพื่อการบูรณาการทางเศรษฐกิจดังกล่าวจกไม่ต้องใช้สิทธิในการออกเสียง หากรัฐสมาชิกใดของตนที่เป็นภาคีของอนุสัญญาใช้สิทธิในการออกเสียง และกลับกันฉันทกฉันทนั้น
3. เพื่อจุดมุ่งหมายของอนุสัญญานี้ “ภาคีที่เข้าร่วมประชุมและออกเสียง” หมายถึง ภาคีที่เข้าร่วมประชุมและออกเสียงเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ข้อ 24

การลงนาม

อนุสัญญานี้จกต้องเปิดให้รัฐทั้งหมดและองค์การเพื่อการบูรณาการทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคได้ลงนามที่รอตเตอร์ดัม ในวันที่ 11 กันยายน 2541 และที่สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติที่กรุงนิวยอร์ก ระหว่างวันที่ 12 กันยายน 2541 ถึงวันที่ 10 กันยายน 2542

ข้อ 25

การให้สัตยาบัน การยอมรับ

การเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติ

1. อนุสัญญานี้จกต้องอยู่ภายใต้การให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการเห็นชอบของรัฐหรือองค์การเพื่อการบูรณาการทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค และจกต้องมีการเปิดให้รัฐหรือองค์การเพื่อการบูรณาการทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคให้ภาคยานุวัติในวันหลังจากวันที่มีการปิดการลงนามในอนุสัญญา เอกสารการให้สัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติ จะมอบไว้กับผู้เก็บรักษาอนุสัญญา
2. องค์การเพื่อการบูรณาการทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญานี้ แต่รัฐสมาชิกขององค์การไม่ได้เป็นภาคีจกต้องอยู่ภายใต้ระเบียบข้อบังคับของอนุสัญญา ในกรณีที่ยกการมีรัฐสมาชิกหนึ่ง

หรือหลายรัฐเป็นภาคีของอนุสัญญานี้ องค์การและรัฐสมาชิกจะต้องตกลงกันในเรื่องความรับผิดชอบในการดำเนินการตามอนุสัญญา ในกรณีดังกล่าวองค์การและรัฐสมาชิกจะต้องไม่ใช้สิทธิตามอนุสัญญาพร้อมกัน

3. ในเอกสารการให้สัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบหรือการภาคยานุวัติ องค์การเพื่อการบูรณาการทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคจะต้องประกาศขอบเขตความสามารถของตนในเรื่องที่อนุสัญญาครอบคลุมอยู่ องค์การดังกล่าวจะแจ้งแก่ผู้เก็บรักษาอนุสัญญา ซึ่งจะแจ้งแก่ภาคีอื่นๆ อีกต่อหนึ่งถึงการเปลี่ยนแปลงขีดความสามารถของตน

ข้อ 26

การมีผลบังคับใช้

1. อนุสัญญานี้จักมีผลบังคับใช้ในวันที่ 90 หลังจากวันที่มอบเอกสารการให้สัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติลำดับที่ 50 แล้ว
2. แต่ละภาคีหรือองค์การเพื่อการบูรณาการทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคที่ได้ให้สัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติ หลังจากได้มีการมอบเอกสารการให้สัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติลำดับที่ 50 อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 90 หลังจากวันที่มอบเอกสารการให้สัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบ หรือการภาคยานุวัติโดยรัฐหรือองค์การเพื่อการบูรณาการทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคนั้น
3. เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรค 1 และ 2 เอกสารใดๆ ที่องค์การเพื่อการบูรณาการทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคได้มอบไว้ ไม่ถือเป็นส่วนที่เพิ่มของเอกสารที่สมาชิกขององค์การนั้นได้มอบไว้

ข้อ 27

ข้อสงวน

อนุสัญญานี้ไม่อนุญาตให้มีการตั้งข้อสงวน

ข้อ 28

การถอนตัว

1. ภาคีอาจถอนตัวจากอนุสัญญานี้ในเวลาใดก็ได้ หลังจาก 3 ปี นับจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ต่อภาคีนั้น การถอนตัวจักต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้เก็บรักษาอนุสัญญา
2. การถอนตัวจักมีผลหลังจาก 1 ปี นับจากวันที่ผู้เก็บรักษาอนุสัญญาได้รับการแจ้งการถอนตัว หรือในวันอื่นถัดมาตามที่ได้ระบุไว้ในการแจ้งการถอนตัว

ข้อ 29

ผู้เก็บรักษาอนุสัญญา

เลขาธิการใหญ่องค์การสหประชาชาติจักเป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญานี้

ข้อ 30

ต้นฉบับที่แท้จริง

ต้นฉบับอนุสัญญาฯ ทั้งที่เป็นภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน มีเนื้อหาถูกต้องเท่า

เทียมกัน และจกมอบไว้กับเลขาธิการใหญ่องค์การสหประชาชาติ

เพื่อเป็นหลักฐานพยานในการนี้ ผู้ลงนามท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจอย่างถูกต้องเพื่อการนี้ ได้ลงนามในอนุสัญญาฯ

ทำ ที่รอตเตอร์ดัม ในวันที่สิบ เดือนกันยายน หนึ่งพันเก้าร้อยเก้าสิบแปด

ภาคผนวก I

ข้อกำหนดในเรื่องข้อมูลในการแจ้งตามข้อ 5

การแจ้งจะประกอบด้วย

1. คุณสมบัติ การบ่งลักษณะ และการใช้งาน

(ก) ชื่อสามัญ

(ข) ชื่อทางเคมีตามตารางชื่อที่รู้จักกันดีในระดับระหว่างประเทศ (เช่น ตารางของสหภาพเคมี

บริสุทธิ์และเคมีประยุกต์ระหว่างประเทศ (IUPAC))

(ค) ชื่อทางการค้าและชื่อตำรับปรุง

(ง) ตัวเลขรหัส Chemicals Abstract Service (CAS) number รหัสศุลกากรในระบบที่สอดคล้อง

กันและตัวเลขอื่นๆ

(จ) ข้อมูลการแบ่งประเภทของอันตราย ซึ่งสารเคมีจะต้องผ่านวิธีการแบ่งแยกประเภท

(ฉ) การใช้งานของสารเคมี

(ช) คุณสมบัติทางเคมีกายภาพ ทางพิษวิทยา และทางพิษวิทยาสิ่งแวดล้อม

2. มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้าย

ก. ข้อมูลจะแจ้งเกี่ยวกับมาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้าย

(i) สรุปมาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้าย

(ii) การอ้างอิงเอกสารด้านกฎระเบียบ

(iii) วันที่มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายมีผลใช้บังคับ

(iv) บ่งบอกว่าการใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายมีเหตุมาจากการได้ประเมิน

ความเสี่ยงและอันตรายมาแล้วหรือไม่ ถ้าใช่ ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินนั้นต้องมีการอ้างอิงเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วย

(v) เหตุผลในการใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายเกี่ยวข้องกับสุขภาพของมนุษย์

รวมถึงสุขภาพของผู้บริโภคและคนงานหรือสิ่งแวดล้อม

(vi) การสรุปอันตรายและความเสี่ยงของสารเคมีต่อสุขภาพของมนุษย์รวมถึงสุขภาพของ

ผู้บริโภค และคนงาน หรือสิ่งแวดล้อม และผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้าย

ข. มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายถูกใช้ใน

(i) ประเภทการใช้งานที่มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายทำได้ห้ามไว้

(ii) ประเภทการใช้งานที่ไม่ได้ห้าม

(iii) การประมาณ (ถ้ามี) ปริมาณของสารเคมีที่ผลิต นำเข้า ส่งออก และใช้งาน

ค. การบ่งบอก (ในขอบเขตเท่าที่เป็นไปได้) ในประเด็นของการใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้น

สุดท้ายต่อรัฐอื่นและภูมิภาคอื่น

ง. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ที่อาจครอบคลุมถึง

(i) การประเมินผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจของการใช้มาตรการด้านกฎระเบียบ

ขั้นสุดท้าย

(ii) ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกและความเสี่ยงสัมพัทธ์ของทางเลือกนั้น (ถ้ามี) เช่น

- ยุทธศาสตร์การควบคุมแมลงศัตรูพืชแบบบูรณาการ

- การปฏิบัติและกระบวนการในภาคอุตสาหกรรม รวมถึงเทคโนโลยีที่สะอาดกว่า

ภาคผนวก II

หลักเกณฑ์ในการบรรจุรายชื่อบุคคลต้องห้าม หรือที่ถูกจำกัดการใช้อย่างเข้มงวดในภาคผนวก III

ในการพิจารณาทบทวนการแจ้งที่สำนักเลขาธิการส่งมาให้ตามวรรค 5 ข้อ 5 คณะกรรมการพิจารณา
ทบทวนสารเคมีจึงต้อง

(ก) ยืนยันว่าการใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายเป็นไปเพื่อปกป้องสุขภาพของมนุษย์และ
สิ่งแวดล้อม

(ข) พิสูจน์ว่าการใช้มาตรการด้านกฎเกณฑ์ขั้นสุดท้ายเกิดขึ้นหลังจากได้มีการประเมินความเสี่ยงแล้ว
การประเมินนี้จะอาศัยการพิจารณาข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ในบริบทของสภาพการณ์ในภาคที่ใช้มาตรการด้าน
กฎระเบียบขั้นสุดท้ายนั้น ด้วยเหตุนี้เอกสารที่ให้มาจะต้องแสดงว่า

(i) ข้อมูลได้มาโดยการใช้วิธีการที่วงการวิทยาศาสตร์รับรอง

(ii) มีการพิจารณาทบทวนข้อมูลและจัดทำเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลด้วยหลักการและกระบวนการ
ทางวิทยาศาสตร์ที่ได้รับการรับรอง

(iii) การใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายเป็นผลสืบเนื่องมาจากการประเมินความเสี่ยงซึ่ง
เกี่ยวข้องกับสภาพการณ์ภายในของภาคผู้ใช้มาตรการ

(ค) พิจารณาว่าการใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายได้ให้เหตุผลอย่างเพียงพอที่ควรบรรจุรายชื่อบุคคล
สารเคมีเข้าไปในภาคผนวก III หรือไม่ โดยพิจารณาประเด็นต่างๆ ต่อไปนี้

(i) การใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายจะนำไปสู่หรือคาดว่าจะนำไปสู่การใช้สารเคมีใน
ปริมาณลดลง หรือประเภทการใช้ลดลงหรือไม่

(ii) การใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายจะนำไปสู่หรือคาดว่าจะนำไปสู่การลดความเสี่ยง
ต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญในภาคที่ยื่นเรื่องเข้ามาหรือไม่

(iii) การพิจารณาซึ่งนำไปสู่การใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายใช้ได้ในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์
ที่จำกัดหรือใช้ได้ในสภาพการณ์อื่นด้วย

(iv) มีหลักฐานว่าการค้าสารเคมีระหว่างประเทศยังคงมีอยู่ต่อไปหรือไม่

(ง) ราคียู่เสมอว่า การเจตนาใช้สารเคมีไปในทางที่ผิดไม่ได้มีเหตุผลเพียงพอที่ทำให้ต้องบรรจุสารเคมี
นั้นเข้าไปในภาคผนวก III

ภาคผนวก III

รายชื่อสารเคมีที่อยู่ในกระบวนการ PIC

สารเคมี	CAS number (s)	ประเภท
2,4,5-T and its salts and esters	93-76-5*	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Alachlor	15972-60-8	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Aldicarb	116-06-3	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Aldrin	309-00-2	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Binapacryl	485-31-4	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Captafol	2425-06-1	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Chlordane	57-74-9	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Chlordimeform	6164-98-3	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Chlorobenzilate	510-15-6	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
DDT	50-29-3	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Dieldrin	60-57-1	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Dinitro-ortho-cresol (DNOC) and its salts (such as ammonium salt, potassium salt and sodium salt)	534-52-1 2980-64-5 5787-96-2 2312-76-7	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Dinoseb and its salts and esters	88-85-7*	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
1,2-dibromoethane (EDB)	106-93-4	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Endosulfan	115-29-7	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Ethylene dichloride	107-06-2	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Ethylene oxide	75-21-8	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Fluoroacetamide	640-19-7	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
HCH (mixed isomers)	608-73-1	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Heptachlor	76-44-8	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Hexachlorobenzen	118-74-1	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Lindane	58-89-9	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์

Mercury compounds, including inorganic mercury compounds, alkyl mercury compounds and alkyloxyalkyl and aryl mercury compounds		สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Monocrotophos	6923-22-4	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Parathion	56-38-2	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Pentachlorophenol and its salts and esters	87-86-5*	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
Toxaphene	8001-35-2	สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์

* เฉพาะ CAS numbers ของสารประกอบที่ได้ระบุไว้เท่านั้น สำหรับสารเคมีรายการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อาจนำไปใช้เพื่ออ้างอิงในเอกสารแนวทางการตัดสินใจ

ภาคผนวก IV

ข้อมูลและหลักเกณฑ์ในการบรรจุรายชื่อ สูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงเข้าไปในภาคผนวก III

ส่วนที่ 1 เอกสารซึ่งต้องการจากภาคีผู้เสนอ

ข้อเสนอตามวรรค 1 ข้อ 6 จะต้องมีเอกสารอย่างครบถ้วน โดยที่เอกสารจะต้องมีข้อมูล ดังนี้

- (ก) ชื่อของสูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง
- (ข) ชื่อของสารประกอบออกฤทธิ์หรือสารประกอบในสูตรผสม
- (ค) ปริมาณโดยสัมพัทธ์ของสารประกอบออกฤทธิ์แต่ละอย่างในสูตรผสม
- (ง) ประเภทของสูตรผสม
- (จ) ชื่อทางการค้าและชื่อผู้ผลิต (ถ้ามี)
- (ฉ) รูปแบบการใช้ของสูตรผสมในภาคีผู้เสนอ
- (ช) บรรยายเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอย่างชัดเจน โดยรวมถึงผลเสียและวิธีการใช้สูตรผสม
- (ซ) กฎระเบียบและมาตรการทางการบริหารและมาตรการอื่นๆ ซึ่งภาคีผู้เสนอได้ใช้หรือตั้งใจที่จะใช้เพื่อตอบโต้ต่อเหตุการณ์นั้น

ส่วนที่ 2 ข้อมูลที่สำนักเลขาธิการจะเก็บรวบรวม

ตามวรรค 3 ข้อ 6 สำนักเลขาธิการจะรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสูตรผสม ดังนี้

- (ก) คุณสมบัติทางเคมี (กายภาพ) คุณสมบัติทางพิษวิทยาและพิษวิทยาสิ่งแวดล้อมของสูตรผสม
- (ข) การมีอยู่ของข้อจำกัดด้านการใช้ในรัฐอื่น
- (ค) ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้สูตรผสมในรัฐอื่น
- (ง) ข้อมูลที่ยื่นโดยภาคีอื่น องค์การระหว่างประเทศ องค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐหรือแหล่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ
- (จ) การประเมินความเสี่ยงและอันตราย (ถ้ามี)
- (ฉ) ข้อมูลที่บ่งบอกว่ามีการใช้สูตรผสมมากน้อยแค่ไหน เช่น จำนวนครั้งของการจดทะเบียนจำนวนการผลิต และจำหน่าย เป็นต้น (ถ้ามี)
- (ช) สูตรผสมอื่นๆ ของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นปัญหาและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้สูตรผสม (ถ้ามี)
- (ซ) วิธีการทางเลือกในการควบคุมแมลงศัตรูพืช
- (ณ) ข้อมูลอื่นที่คณะกรรมการพิจารณาพบทวนสารเคมีเห็นว่าเกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 3 หลักเกณฑ์ในการบรรจุรายชื่อสูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงเข้าไปในภาคผนวก III

ในการพิจารณาทบทวนข้อเสนอที่สำนักเลขาธิการส่งต่อมาให้ตามวรรค 5 ข้อ 6 คณะกรรมการพิจารณาทบทวนสารเคมีจึงต้องพิจารณา

- (ก) ความน่าเชื่อถือได้ของหลักฐานที่บ่งชี้ว่า การใช้สูตรผสมตามวิธีที่ได้รับการยอมรับและปฏิบัติกันโดยทั่วไปในภาคที่เสนอเรื่องเข้ามานั้นก่อให้เกิดเหตุการณ์ตามที่รายงาน
- (ข) นัยสำคัญของเหตุการณ์นั้นต่อรัฐอื่นซึ่งมีภูมิประเทศ เจือปนไขและรูปแบบการใช้สูตรผสมที่เหมือนกัน
- (ค) การมีอยู่ของข้อจำกัดด้านการใช้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและเทคนิคซึ่งอาจไม่มีการใช้กันอย่างกว้างขวางในรัฐที่ขาดโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น
- (ง) นัยสำคัญของผลที่ได้รับรายงานในแง่ของปริมาณการใช้สารเคมีตามสูตรผสม
- (จ) การเจตนาใช้สารเคมีไปในทางที่ผิดไม่ได้มีเหตุผลเพียงพอที่ทำให้ต้องบรรจุสูตรผสมสารเคมีเข้าไปในภาคผนวก III

ภาคผนวก V

ข้อมูลที่ต้องมีการแจ้งการส่งออก

1. การแจ้งการส่งออกจะต้องมีข้อมูลดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อและที่อยู่ของตัวแทนผู้มีอำนาจของรัฐที่เกี่ยวข้องของภาคีผู้ส่งออกและภาคีผู้นำเข้า

(ข) วันที่คาดว่าจะส่งออกไปยังภาคีผู้นำเข้า

(ค) ชื่อของสารเคมีต้องห้ามหรือที่ถูกจำกัดการใช้อย่างเข้มงวด และรายงานสรุปข้อมูลที่กำหนด

ไว้ในภาคผนวก I ซึ่งจะต้องส่งให้แก่สำนักเลขาธิการตามข้อ 5 ในกรณีที่มีสารเคมีมากกว่า 1 ชนิด

จะต้องมีการให้ข้อมูลของสารเคมีแต่ละชนิด

(ง) ข้อความซึ่งบ่งชี้ถึง (ถ้าทราบ) ประเภทของสารเคมีที่จะเกิดขึ้น และการใช้ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

ในประเภทนั้นในภาคีผู้นำเข้า

(จ) ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการระงับภัยล่วงหน้าเพื่อลดการสัมผัสและการปลดปล่อยของสารเคมี

(ฉ) ในกรณีของสารเคมีผสมหรือตำรับปรุง ให้แจ้งความเข้มข้นของสารเคมีต้องห้ามหรือที่ถูก

จำกัดการใช้อย่างเข้มงวด หรือสารเคมีที่เป็นปัญหา

(ช) ชื่อและที่อยู่ของผู้นำเข้า

(ซ) ข้อมูลเพิ่มเติมซึ่งตัวแทนผู้มีอำนาจของรัฐที่เกี่ยวข้องของภาคีผู้ส่งออกมีอยู่และเป็นประโยชน์

ต่อตัวแทนผู้มีอำนาจของรัฐที่เกี่ยวข้องกับภาคีผู้นำเข้า

2. นอกจากข้อมูลที่อ้างถึงในวรรค 1 แล้ว ภาคีผู้ส่งออกให้ข้อมูลเพิ่มเติมตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก I

หากภาคีผู้นำเข้าร้องขอ

ภาคผนวก VI²

การยุติข้อพิพาท

ก. กฎระเบียบเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ

วิธีดำเนินการอนุญาโตตุลาการตามวัตถุประสงค์ในวรรค 2 (ก) ของข้อ 20 ตามอนุสัญญา Rotterdam

ว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์
บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ มีดังนี้

ข้อ 1

1. ภาคว่าจะเริ่มกระบวนการอนุญาโตตุลาการที่เป็นไปตามข้อ 20 ของอนุสัญญาฯ โดยมีการแจ้งให้ภาคี

อื่นทราบถึงประเด็นข้อพิพาทนั้น การแจ้งให้ทราบนั้นต้องแนบใบแสดงการร้องขอพร้อมด้วยเอกสารสนับสนุน

และประเด็นการพิจารณาสำหรับอนุญาโตตุลาการ รวมทั้งข้ออื่นของอนุสัญญาฯ ที่ระบุการตีความหรือ

การประยุกต์ใช้เมื่อเกิดประเด็นข้อพิพาท

2. ภาคว่าผู้อ้างสิทธิต้องแจ้งสำนักเลขาธิการว่าภาคีได้โต้แย้งประเด็นข้อพิพาทต่อการตัดสินโดย

อนุญาโตตุลาการตามข้อ 20 การแจ้งให้ทราบของภาคว่าผู้อ้างสิทธิจะประกอบด้วยใบแสดงการร้องขอและเอกสาร

สนับสนุนตามข้อ 1 ข้างต้น สำนักเลขาธิการต้องแจ้งข้อมูลที่ได้รับให้ภาคีทั้งหมด

ข้อ 2

1. การพิจารณาประเด็นข้อพิพาทระหว่าง 2 ภาคี คณะอนุญาโตตุลาการที่ได้รับแต่งตั้งจะประกอบด้วย

สมาชิกจำนวน 3 คน

2. ภาคีแต่ละฝ่ายที่มีประเด็นข้อพิพาทจะต้องแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการ และอนุญาโตตุลาการสองคนที่

ได้รับการแต่งตั้งต้องทำความตกลงร่วมกันในการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สามขึ้นเป็นประธาน ซึ่งประธาน

ของคณะอนุญาโตตุลาการต้องไม่ใช่คนชาติหนึ่งชาติใดของภาคีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นข้อพิพาท หรือไม่มี

ถิ่นพำนักโดยปกติในเขตแดนของภาคีหนึ่งที่มีประเด็นข้อพิพาท และไม่ได้รับจ้างงานโดยภาคีใดภาคีหนึ่งและไม่

เกี่ยวข้องในฐานะใดๆ

3. ประเด็นข้อพิพาทระหว่างภาคีที่มีมากกว่าสองภาคีขึ้นไป ภาคีที่มีประเด็นข้อพิพาทเดียวกันจะแต่งตั้ง

อนุญาโตตุลาการหนึ่งคนโดยจัดทำข้อตกลงร่วมกัน

4. เมื่อตำแหน่งอนุญาโตตุลาการว่างลง สามารถสรรหาโดยการแต่งตั้งให้ครบตามจำนวน

5. หากภาคีไม่เห็นด้วยกับประเด็นข้อพิพาทก่อนที่จะมีการแต่งตั้งประธานคณะอนุญาโตตุลาการ คณะอนุญาโตตุลาการจะตัดสินประเด็นข้อพิพาทนั้น

ข้อ 3

1. หากหนึ่งในภาคีที่มีประเด็นข้อพิพาทไม่ได้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการภายใน 2 เดือน หลังจากภาคีที่รับผิดชอบได้รับการแจ้งเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ ภาคีคู่กรณีอีกฝ่ายอาจแจ้งต่อเลขาธิการสหประชาชาติ ซึ่งจะเป็นผู้แต่งตั้งภายในช่วงเวลาอีก 2 เดือนต่อไป

2. หากประธานของคณะอนุญาโตตุลาการไม่ได้รับการแต่งตั้งภายใน 2 เดือนนับตั้งแต่มีการแต่งตั้ง อนุญาโตตุลาการคนที่สอง เลขาธิการสหประชาชาติโดยได้รับการร้องขอจากภาคีใดภาคีหนึ่งต้องแต่งตั้งประธาน ภายในระยะเวลา 2 เดือน

ข้อ 4

คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องตัดสินใจตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ และกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ 5

หากว่าภาคีที่มีประเด็นข้อพิพาทไม่เห็นด้วย คณะอนุญาโตตุลาการจะตัดสินตามกฎระเบียบขั้นตอนของ อนุญาโตตุลาการ

ข้อ 6

คณะอนุญาโตตุลาการอาจได้รับการร้องขอโดยภาคีใดภาคีหนึ่ง ให้กำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวไว้ ก่อน

ข้อ 7

ภาคีที่มีประเด็นข้อพิพาทต้องอำนวยความสะดวกในการทำงานให้กับคณะอนุญาโตตุลาการ และรวมทั้ง การดำเนินการอื่น ดังนี้

- (ก) จัดหาเอกสาร ข้อมูล และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้อง และ
- (ข) ปฏิบัติตามเมื่อจำเป็นเพื่อเรียกพยานหรือผู้เชี่ยวชาญ และขอหลักฐานเพิ่มเติม

ข้อ 8

ภาคีและอนุญาโตตุลาการอยู่ภายใต้ข้อบัญญัติเพื่อปกป้องข้อมูลใดๆ ที่เป็นความลับ ซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินการกระบวนการพิจารณาโดยคณะอนุญาโตตุลาการ

ข้อ 9

เว้นแต่คณะอนุญาโตตุลาการจะได้มีการตัดสินเป็นอย่างอื่นโดยพิจารณาจากพฤติการณ์แห่งคดี ค่าใช้จ่าย ของคณะอนุญาโตตุลาการต้องอยู่ในความรับผิดชอบของภาคีที่เป็นคู่กรณีในจำนวนที่เท่ากัน คณะ อนุญาโตตุลาการจะเก็บหลักฐานค่าใช้จ่ายทั้งหมดไว้และจัดส่งหลักฐานครั้งสุดท้ายให้แก่ภาคีต่อไป

ข้อ 10

ภาคีใดที่มีส่วนได้ส่วนเสียในด้านกฎหมายเกี่ยวกับประเด็นข้อพิพาท ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากคำตัดสิน ในคดีอาจเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาคดีโดยความยินยอมของคณะอนุญาโตตุลาการ

ข้อ 11

คณะอนุญาโตตุลาการอาจรับฟังและตัดสินคดีฟ้องร้องที่เกิดขึ้นโดยตรงจากประเด็นข้อพิพาท

ข้อ 12

คำตัดสินของคณะอนุญาโตตุลาการที่ระเบียบวิธีและเนื้อหา ต้องได้รับการสนับสนุนจากมติเสียงส่วนใหญ่ของสมาชิก

ข้อ 13

1. หากภาคีใดภาคีหนึ่งที่มีประเด็นข้อพิพาทไม่ปรากฏตัวต่อคณะอนุญาโตตุลาการหรือไม่สามารถต่อสู้คดี ภาคีอื่นอาจร้องขอคณะอนุญาโตตุลาการเพื่อให้ดำเนินการต่อไปและตัดสินให้เสร็จสิ้น โดยไม่ปรากฏการเข้าร่วมของภาคี หรือการแพ้ของภาคีในการต่อสู้คดี ซึ่งไม่สามารถขัดขวางการพิจารณาคดีได้
2. ก่อนที่จะมีประกาศการตัดสินถึงที่สุด คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องมีการตรวจสอบคำร้องให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงและตามกฎหมาย

ข้อ 14

คณะอนุญาโตตุลาการต้องประกาศคำตัดสินภายใน 5 เดือน นับจากวันที่ได้มีการแต่งตั้งองค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการครบจำนวน เว้นแต่ว่ามีความจำเป็นที่จะต้องขยายระยะเวลาซึ่งไม่ควรเกินห้าเดือน

ข้อ 15

การตัดสินถึงที่สุดของคณะอนุญาโตตุลาการจะจำกัดอยู่ในประเด็นข้อพิพาทและจะได้แก่ผลถึงเหตุผลที่เป็นพื้นฐานของคำตัดสินนั้น ซึ่งประเด็นข้อพิพาทนั้นประกอบไปด้วยรายชื่อของสมาชิกที่เข้าร่วมและวันที่ตัดสิน สมาชิกใดในคณะอนุญาโตตุลาการอาจเพิ่มเติมความเห็นที่แตกต่างกันหรือความไม่เห็นพ้องกับคำตัดสินถึงที่สุดแนบมาด้วย

ข้อ 16

คำตัดสินของอนุญาโตตุลาการจะมีผลบังคับกับภาคีที่เป็นคู่กรณี การตีความของอนุสัญญาฯ ซึ่งเป็นคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการจะมีผลผูกพันกับภาคีที่เข้าร่วมตามข้อ 10 ของภาคผนวกข้างต้น ซึ่งมีประเด็นการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับภาคีที่เข้าร่วม คำตัดสินของอนุญาโตตุลาการนั้นจะไม่มีการอุทธรณ์ใดๆ เว้นแต่คู่กรณีที่มีประเด็นข้อพิพาทเห็นด้วยกับขั้นตอนการอุทธรณ์

ข้อ 17

ข้อโต้แย้งใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นระหว่างคำตัดสินคดีถึงที่สุดตามข้อ 16 ให้ถือว่าเป็นการตีความหรือการดำเนินการตามคำตัดสินนั้น และอาจยอมให้มีการเสนอข้อโต้แย้งเพื่อเป็นคำตัดสินของคณะอนุญาโตตุลาการชี้ขาด

ข. กฎระเบียบเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยประเด็นข้อพิพาท

กระบวนการในการไกล่เกลี่ยประเด็นข้อพิพาทตามวรรค 6 ของข้อ 20 ของอนุสัญญาฯ ประกอบด้วย

ข้อ 1

1. การร้องขอของภาคีคู่กรณีในประเด็นข้อพิพาทให้แต่งตั้งคณะกรรมการไกล่เกลี่ยประเด็นข้อพิพาทตาม

ขั้นตอนวรรค 6 ของข้อ 20 จะต้องจัดส่งให้สำนักเลขาธิการเป็นลายลักษณ์อักษร และสำนักเลขาธิการจะแจ้งเวียนให้
ภาคีทราบต่อไป

2. คณะกรรมการไกล่เกลี่ยประเด็นข้อพิพาทจะดำเนินการ เว้นแต่ภาคีคู่กรณีจะได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น ซึ่ง
คณะกรรมการไกล่เกลี่ยประเด็นข้อพิพาทประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 5 คน โดยมีสมาชิกที่ได้รับการแต่งตั้งจากแต่ละ
ภาคีที่เกี่ยวข้องฝ่ายละ 2 คน และประธานจะได้รับการสรรหาเพื่อเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการฯ โดยสมาชิกเหล่านั้น

ข้อ 2

ประเด็นข้อพิพาทระหว่างภาคีสองภาคีขึ้นไป ภาคีที่มีความสนใจร่วมกันจะต้องแต่งตั้งสมาชิกของตน เข้าร่วมในคณะกรรมการไกล่เกลี่ยประเด็นข้อพิพาทโดยการตกลงร่วมกัน

ข้อ 3

หากการแต่งตั้งใดๆ โดยภาคีมิได้กระทำภายใน 2 เดือนนับจากวันที่สำนักเลขาธิการได้รับหนังสือร้องขอ เป็นลายลักษณ์อักษรตามข้อ 1 ในภาคผนวก 6 เลขาธิการสหประชาชาติโดยการร้องขอจากภาคีจะต้องดำเนินการ แต่งตั้งดังกล่าวภายในระยะเวลา 2 เดือนต่อมา

ข้อ 4

หากประธานคณะกรรมการไกล่เกลี่ยประเด็นข้อพิพาทยังไม่ได้รับการสรรหาภายใน 2 เดือน นับแต่วันที่ สมาชิกลำดับที่ 4 ของคณะกรรมการฯ ได้รับการแต่งตั้ง เลขาธิการสหประชาชาติโดยการร้องขอจากภาคีจะต้อง แต่งตั้งประธานภายในระยะเวลา 2 เดือนต่อมา

ข้อ 5

1. คณะกรรมการไกล่เกลี่ยประเด็นข้อพิพาทจะต้องกำหนดกฎระเบียบของตนเว้นแต่ภาคีจะตกลง ประเด็นข้อพิพาทเป็นอย่างอื่น
2. ภาคีคู่กรณีและสมาชิกของคณะกรรมการไกล่เกลี่ยประเด็นข้อพิพาทอยู่ภายใต้ข้อบัญญัติการคุ้มครอง ด้านข้อมูลใดๆ เพื่อปกป้องข้อมูลที่เป็นความลับ ซึ่งได้รับการคุ้มครองระหว่างดำเนินการโดยคณะกรรมการฯ

ข้อ 6

คำตัดสินของคณะกรรมการไกล่เกลี่ยประเด็นข้อพิพาทต้องได้รับการสนับสนุนจากเสียงส่วนใหญ่ของ สมาชิก

ข้อ 7

คณะกรรมการไกล่เกลี่ยประเด็นข้อพิพาทจะจัดทำรายงานพร้อมข้อเสนอแนะสำหรับมติประเด็น ข้อพิพาทภายใน 12 เดือนหลังจากได้รับการแต่งตั้ง ซึ่งภาคีจะได้พิจารณาด้วยความเชื่อถือ

ข้อ 8

การไม่เห็นด้วยในประการใดก็ตามของคณะกรรมการไกล่เกลี่ยประเด็นข้อพิพาทสามารถนำมาพิจารณา เป็นเนื้อหาสาระที่ใช้อ้างอิง เพื่อตัดสินใจโดยคณะกรรมการฯ

ข้อ 9

ค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการไกล่เกลี่ยประเด็นข้อพิพาทจะเป็นความรับผิดชอบของภาคีที่มีประเด็นข้อ พิพาทตามสัดส่วนที่ได้ตกลงกันระหว่างภาคีนั้น คณะกรรมการฯ จะเก็บหลักฐานค่าใช้จ่ายทั้งหมดไว้ และจัดทำ สรุปแจ้งยอดครั้งสุดท้ายให้แก่ภาคีต่อไป